

DVOJEZIČNE PREDSTAVE U BERLINU

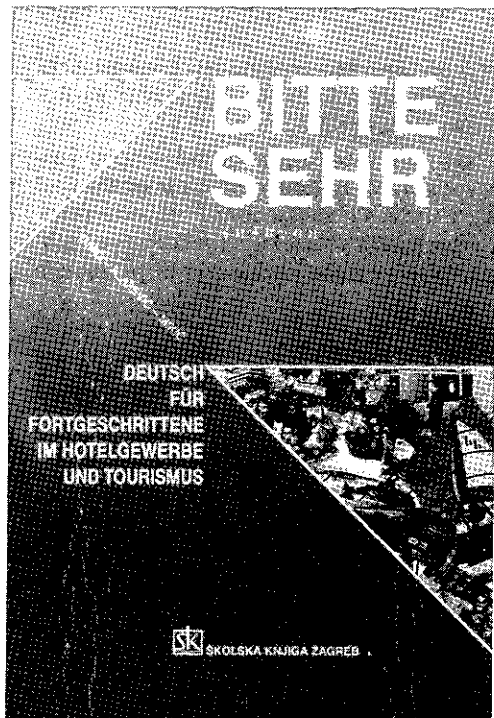
U Njemačkoj (slična je situacija i u drugim zemljama Zapadne Evrope) u kojoj živi značajan broj stranih radnika, pripadnika drugih naroda, uobičajeno je razvijanje bikulturalnosti i dvojezičnosti među njihovom djecom koja se tamo rađaju i odrastaju. S jedne strane, ona su bogatija za poznavanje dviju često sasvim različitih kultura, običaja i jezika. S druge pak strane, ako to dvojako učenje nije valjano raspoređeno, lako se može dogoditi da nikad i ne progovore svoj materinski jezik, domovina njihovih otaca sve im je udaljenija, a ponekad postaju »pravi« Nijemci. Promicanje bilingvističkih sadržaja u Njemačkoj djelatnost je kojom se sustavno bavi državna uprava u zajedništvu s pojedinim etničkim grupama. Primjerice s Turcima. Spominjemo turske državljane jer su uspješno afirmirali raznolike oblike dvojezičnih projekata za svoju djecu s temeljnom nakanom — omogućiti im da se služe turskim jezikom jednako dobro kao i njemačkim jezikom. Ali, jasno, to se ne postiže isključivo dopunskim školama.

S djecom Jugoslavena situacija nije ni izbliza tako dobra. Stoga sporadični primjeri drugačijeg rada s djecom naših iseljenika, koji se unazad nekoliko godina koriste primjerice među Hrvatima u Berlinu zaslužuju osobitu pažnju. Tim više što se dugo smatralo da dopunske škole (ma kako kvalitetne one bile) ne mogu ukloniti loše znanje hrvatskog jezika, nepoznavanje kulture, povijesti, umjetnosti... Valjalo je zato pronaći prikladnije oblike. Srećko Lipovčan, profesionalno angažiran u Hrvatskoj kulturnoj zajednici u Berlinu, inicirao je s grupom entuzijasta osnutak kazališta »Marin Držić«. Potom je pozvan Zlatko Bourek, poznati lutkar iz Zagreba, da pripremi jednu predstavu. Rad u kazalištu bio je potpuna novost za našu djecu u Berlinu, a k tome još i zbog spoznaje da predstavu rade na dva jezika.

— Oni su uz pomoć druženja, pjevanja i glume bez opterećenja i prisile učili materinski jezik. Prvi musical na kojem su mladi glumci radili bio je »U koga se uvrгло ovo dijete« Zvezdane Ladike i Ladislava Tulača prema tekstu Eve Janikovszky. Budući je predstava doživjela izuzetan uspjeh među našim ljudima, ali i Nijemcima (izvedena je i na Šibenskom festivalu djeteta), djeca su htjela nove projekte. Krajem 1989. godine u Berlinu su se stoga našli vrsni kazališni djelatnici iz Zagreba: Zvezdana Ladika, redateljica, i Ladislav Tulač, skladatelj, koji su gotovo godinu dana pripremali novu predstavu »Mačak Đingiskan i Miki Trasi« prema tekstu Vesne Parun, pjesnikinje. Odabir baš ovog djela, prema kazivanju Z. Ladike, bio je namjeran. Naime, tekst ne samo da pruža široke mogućnosti dramskog izražavanja, već je toj djeci blizak po samoj ideji — čovjeka koji odlazi u svijet vjerujući da će ostvariti svoje snove i koji ubrzo postaje svjestan da je sreća negdje drugdje — u domovini. Sam tekst bio je, reći će L. Tulač, »bremenit ljepotom« tako da je i to bio dodatni poticaj djeci da progovore hrvatskim jezikom. Na samom početku rada djeca su znala jedino razgovjetno pozdravljati na materinskom jeziku, a nakon svih proba i prave poduke o jeziku i pojedinim riječima iz teksta, djeca su normalno razgovarala među sobom. Očito je taj rad, potaknut emocijama i željom, a ne prisilom, polučio sjajne rezultate. Zvuči čudno, ali daleko bolje su se sporazumijevali poslije predstave, premda su svi uredno pohađali dopunsku školu i više godina. Usto je rad na ovom projektu unio neki novi duh zajedništva i među djecu i među roditelje koji su pružili svekoliku pomoć ostvarenju mjuzikla. Potpuni uspjeh predstave potvrdile su veoma laskave ocjene Berlinskog senata koji je u cijelosti

financirao ovu dvojezičnu predstavu. Treba reći da osim moralne podrške jugoslaven-skog konzularnog predstavništva u Berlinu, iz zemlje porijekla — Jugoslavije ili Re-publike Hrvatske — nisu iznađena nikakva financijska sredstva.

Time projekt bilingvističke predstave nije završen. U toku je prijevod stihova Ves-ne Parun kojeg se prihvatila Sonja Hoppe, prevoditeljica. Spomenimo da je ona dosad prevela neka djela Antuna Šoljana i Nedjeljka Fabria. Po završenom prijevodu pred-stava bi se pripremila i na njemačkom jeziku, a premijera se očekuje tijekom ove godi-ne u Zagrebu. Berlinski senat priprema izdavanje dvojezične knjige čija bi promocija bila prigodom premijere.

Pavao Mikić, Nevenka Blažević, Anna Margarete Mikić

BITTE SEHR — Lehrbuch

Deutsch für Fortgeschrittene im Hotelgewerbe und Tourismus

Udžbenik se sastoji od 9 tematskih cjelina iz domene turizma i ugostiteljstva. Sadrži pretežno autentične stručne tekstove. Tekstovi i vježbe dijela A čine jezgru udžbenika, a dio B predviđen je za studente s boljim predznanjem. Jezične funkcije se uvježbavaju u dijalozima. Udžbenik je namijenjen studentima, a i učenicima hotelijersko-turističke struke i ugostiteljima za samostalan rad.

Cijena 740,00.

Pavao Mikić, Nevenka Blažević, Anna Margarete Mikić

BITTE SEHR — Übungsbuch

Deutsch für Fortgeschrittene im Hotelgewerbe und Tourismus

Vježbe su sastavni dio udžbenika, a predviđene su za bolje usvajanje nužnih gramatičkih i komunikacijskih struktura njemačkog jezika u funkciji struke.

Cijena 270,00.